Sz 96

PIF, a vidám kutya

V. SZUTYEJEV

a Vidám mesék *szerzője*

Magyar szöveg:

Pavlov Anna
(Veress Miklós fordítása alapján)

Illustrations copyright © Vlagyimir Szutyejev örökösei, 2005
Hungarian edition © Tericum kiadó, 2005

Korrektúra: Mór Mariann
Nyomdai előkészítés: Karikás Márk

Nyomta és kötötte: Szegedi Kossuth Nyomda Kft.
Felelős vezető: Rácz Károly ügyvezető igazgató

ISBN 963 8453 90 7

PIF
A VIDÁM KUTYA

Vlagyimir Szutyejev rajzaival

TERICUM

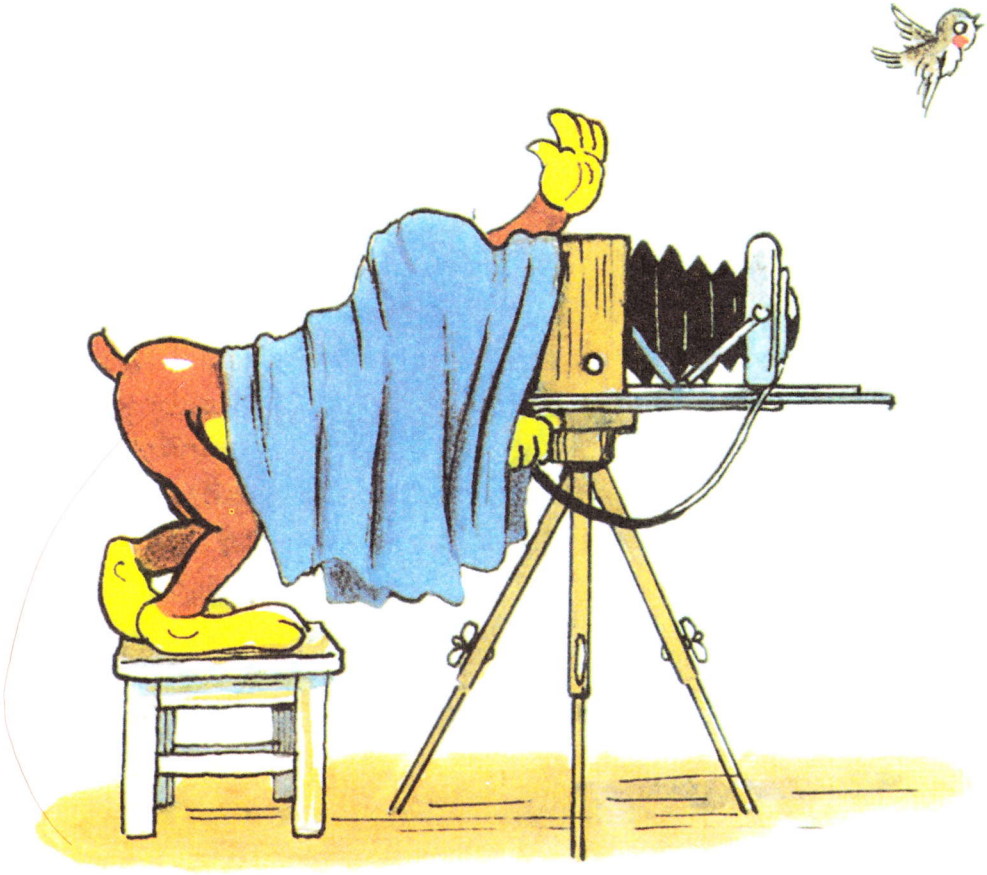

BÉKÉS VÁROSI KÖNYVTÁR
120 506

Kedves gyerekek! Bizonyára olvastátok már a *Pif kalandjai* című könyvet. Akkor biztos emlékeztek, hogy Pif egy vidám, jó és okos kutya. Tud beszélni, a hátsó lábán járni és olvasni. Pifnek mindig vannak mulatságos ötletei, amikkel megörvendezteti a gyerekeket.

Pif sok levelet kapott az olvasóitól. Nagyon köszöni mindenkinek, aki írt neki. Nagyon örült a kiszínezett rajzoknak is.

Most pedig, kedves gyerekek, fogjatok mancsot Piffel, és ismerjétek meg a legújabb kalandjait.

A könyvben találkoztok Pif gazdájával, Cézár apóval, akit mindenki csak Tontonnak hív, és a feleségével, Agáta nénivel. Persze itt lesz Pif hűséges cimborája, Dudu, Tonton és Agáta néni kisfia, sőt a fekete kandúr, Herkules is.

Herkulestől jobb, ha távol tartja magát az ember, ezt Pif is állítja. De ez a ravasz, zöldszemű macska valahogy mégis beügyeskedte magát a könyv utolsó oldalaira. Ott viszont Herkules olyan nevetséges helyzetbe kerül, hogy jó ideig emlékezni fog rá.

Az új könyvben újabb hősök is színre lépnek.

Itt van például a kis Bendegúz, aki Pifék szomszédságában lakik. Ha Bendegúz mamája hosszabb időre távozik otthonról, Pif vigyáz a fiacskájára.

Ez pedig Adonisz, a buldog, Pif barátja. Nagyon félelmetes kutyának látszik, nem igaz? Időnként összevesznek Piffel, de a harag nem tart sokáig. Kutya a kutyával egy nyelvet beszél. Nem úgy a kutya a macskával.

Most pedig lapozzunk egyet. Kezdődjenek hát Pif legújabb kalandjai!

A KOCKÁS ZAKÓ

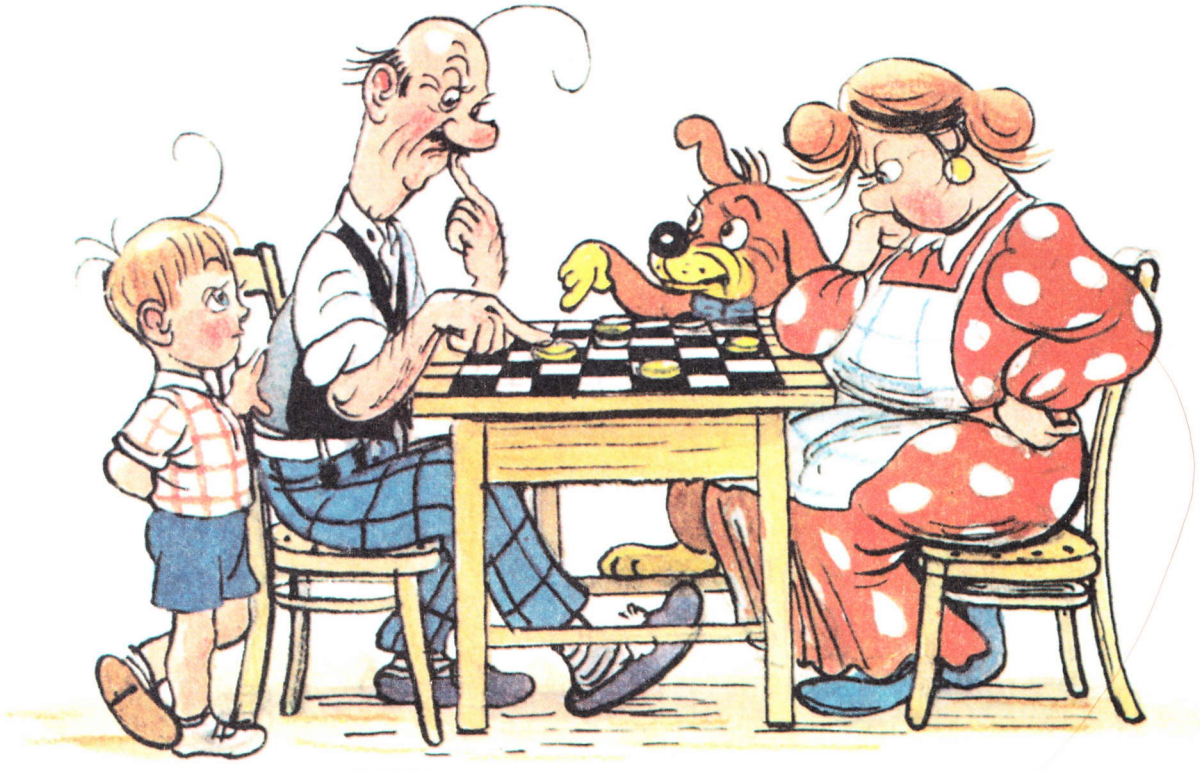

Tonton és Agáta néni szeretnek dámajátékot játszani.

Most Tonton nyert Agáta néni ellen.

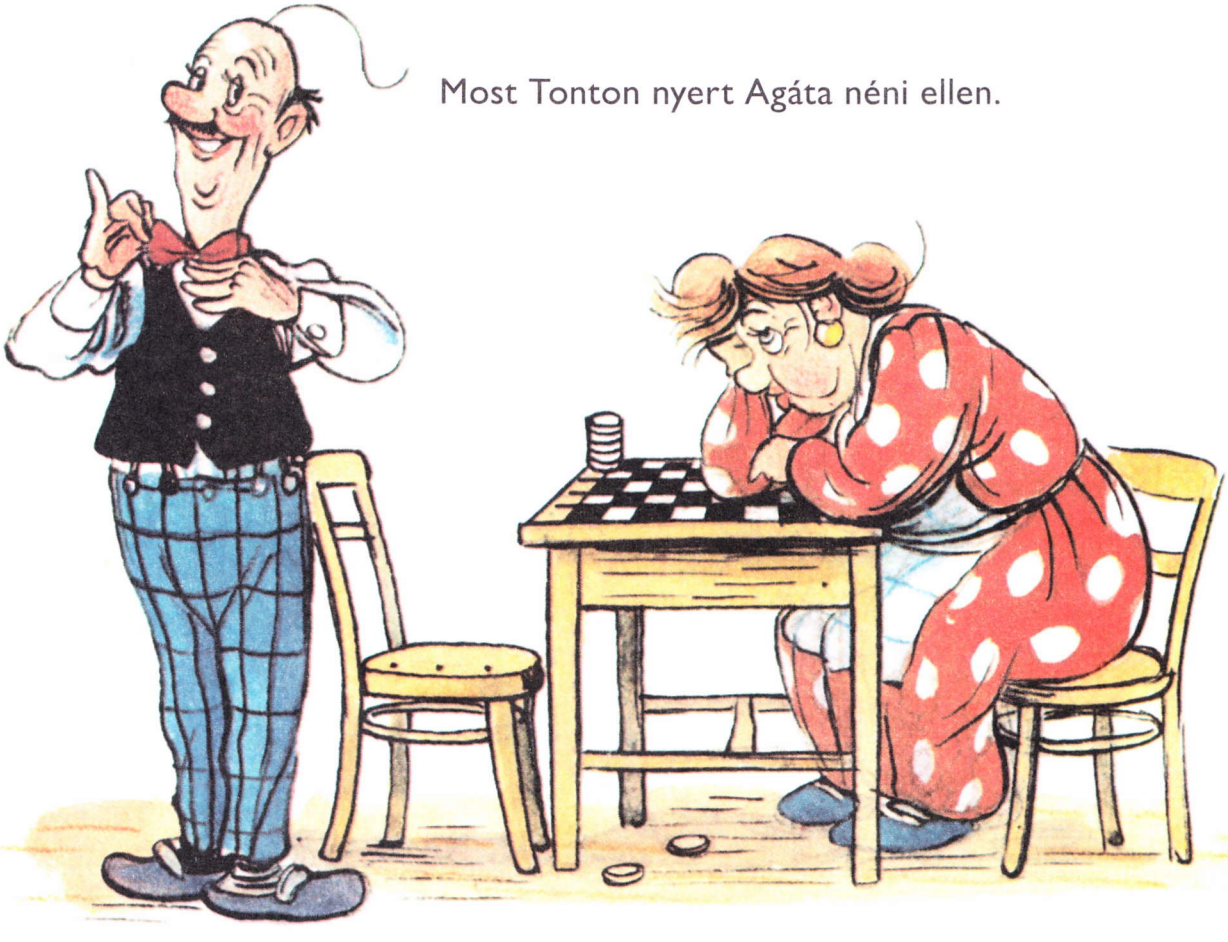

De vajon ki nyer ebben a játékban? Egyáltalán nem biztos, hogy Tonton.
Szent ég! A kockás zakóm!

A KÖRHINTÁN

Dudu vígan lovagol a körhintán, és Pif is boldog, bár ő nem ülhet fel.

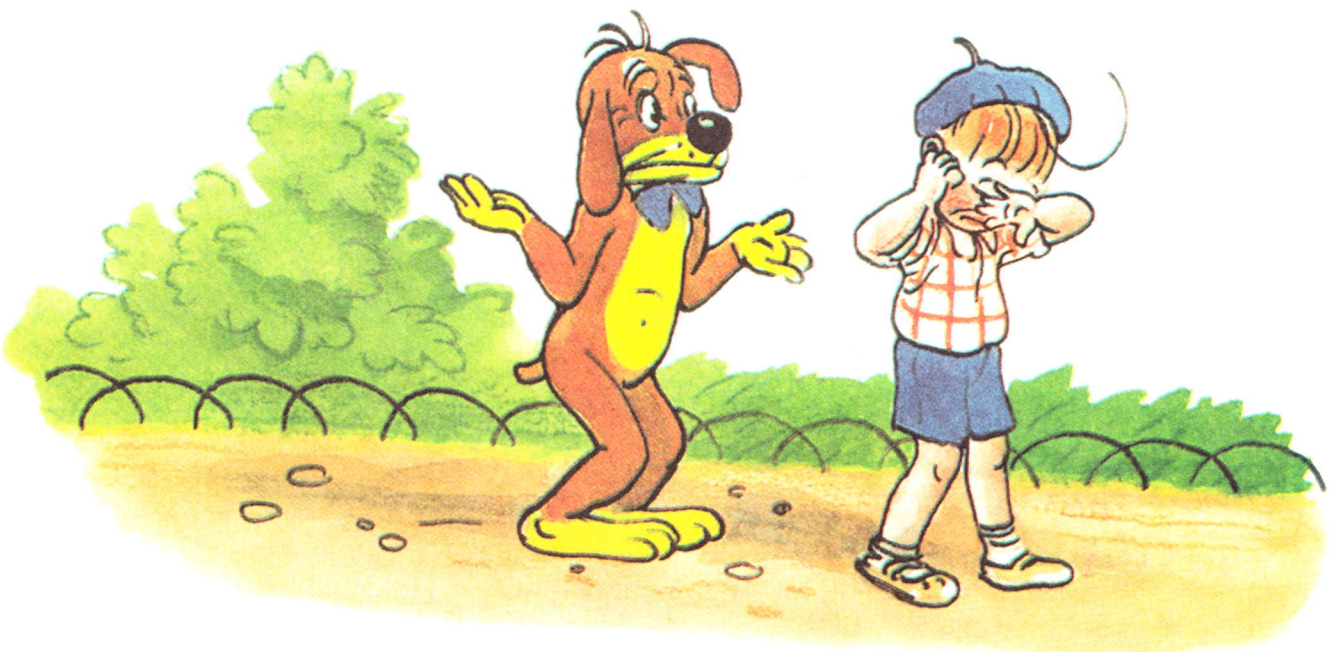

De a körhintáért fizetni kell, a pénz pedig elfogyott.

– Körhintázhatunk így is – javasolja Pif, a hű barát. – Legfeljebb nem lovagolsz, hanem kutyagolsz.

FÁRASZTÓ FOGLALATOSSÁG

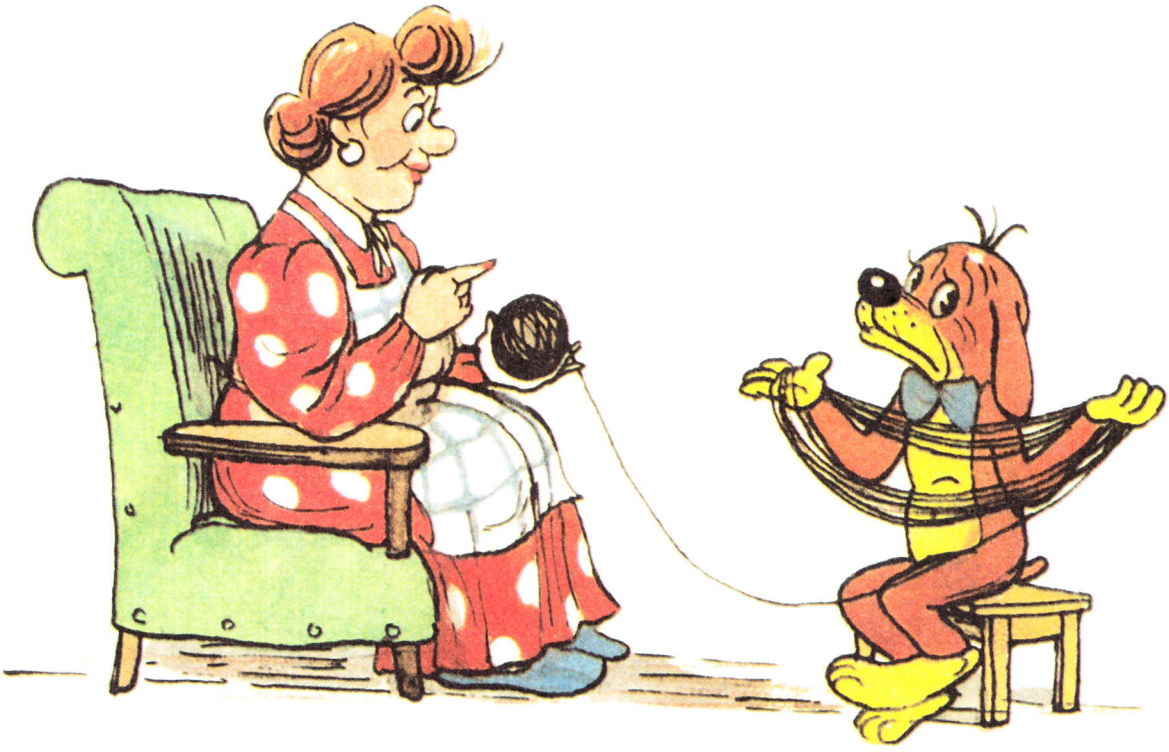

– Tartsd a mancsaidat, barátocskám! – kérte Pifet Agáta néni.

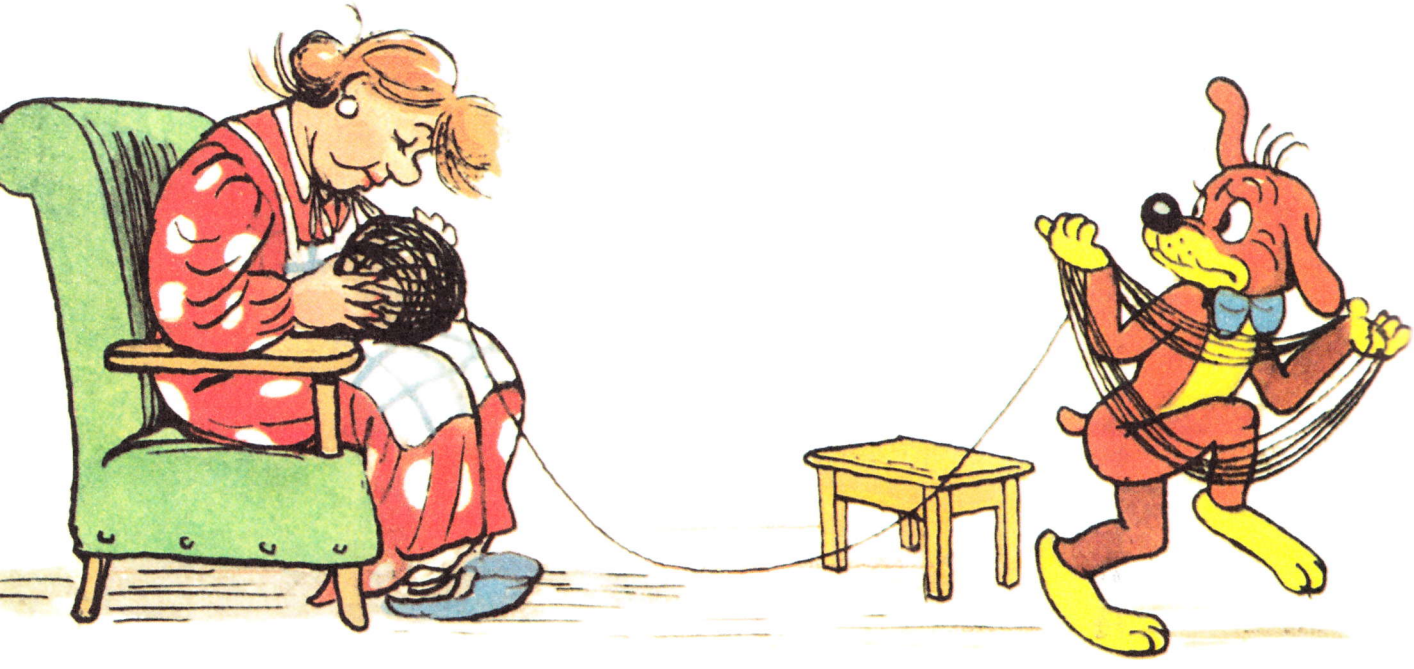

Micsoda fárasztó foglalatosság: fonalat gombolyítani! Pif hamar megunja.

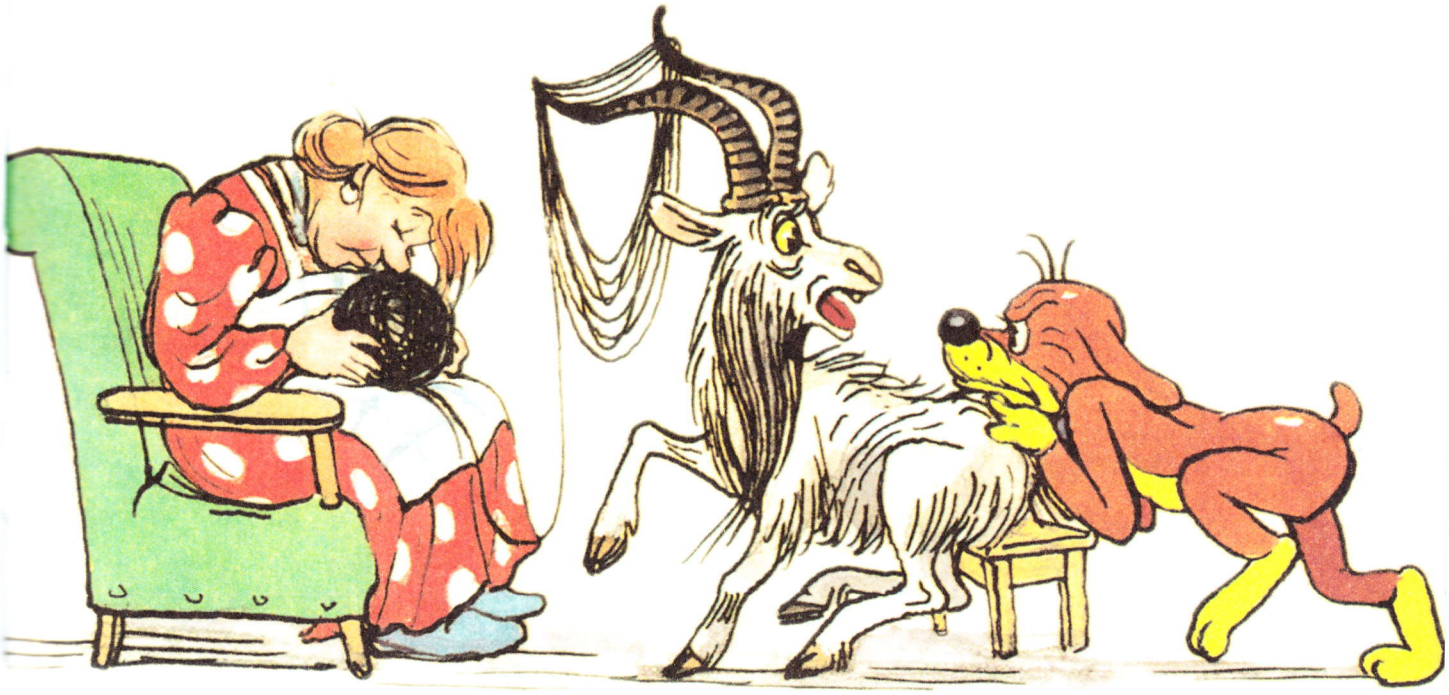

Bízzuk csak ezt a munkát a kecskére…

Csak Agáta néni fel ne ébredjen…

A NAGY HORGÁSZ

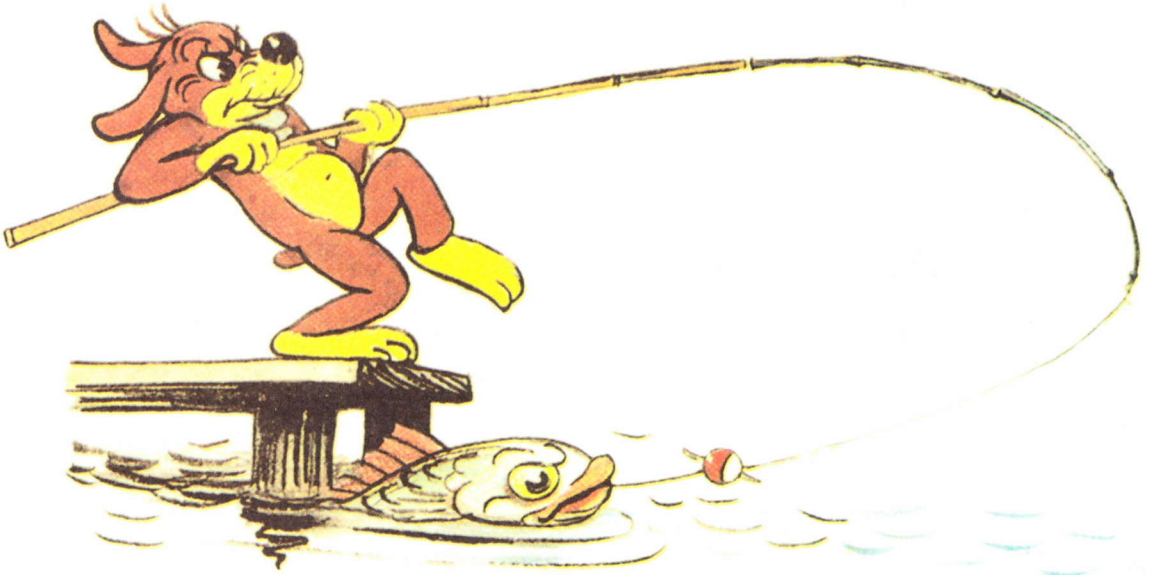

Pif a parton, hal a vízben.

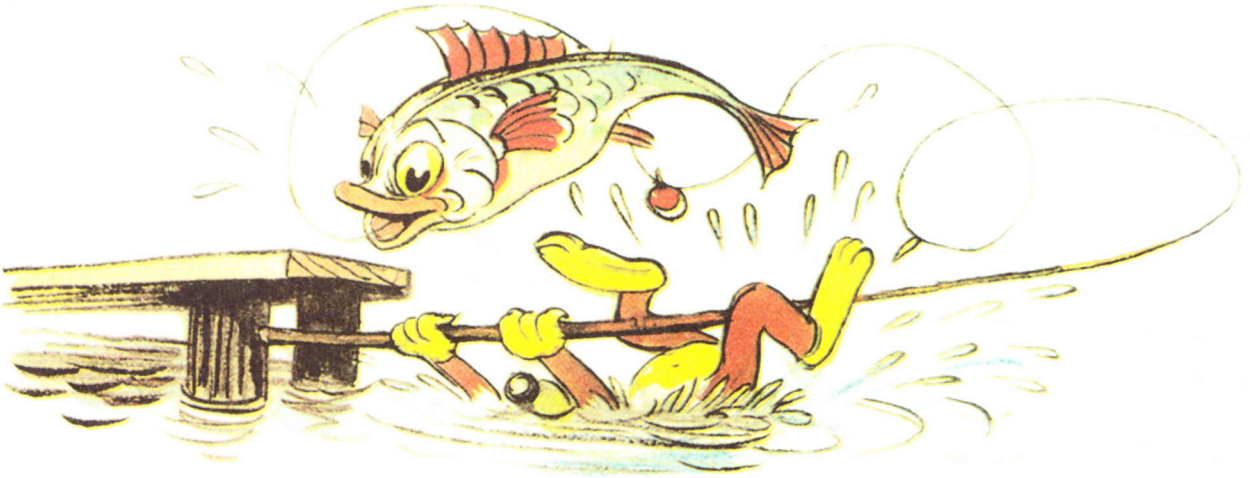

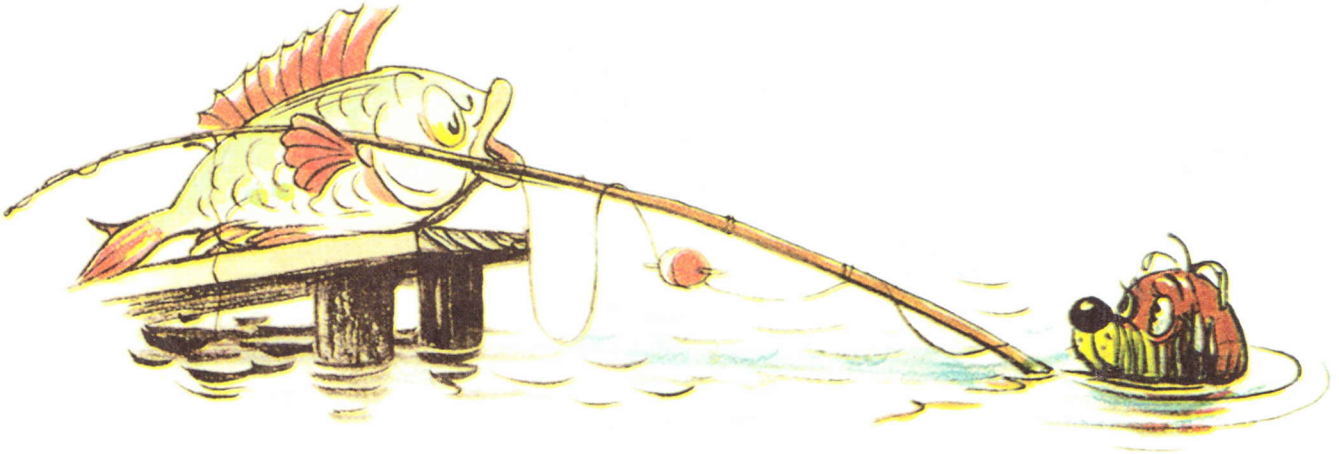

Pif a vízben, hal a parton? Mi történik itt?

GAZDAG ZSÁKMÁNY

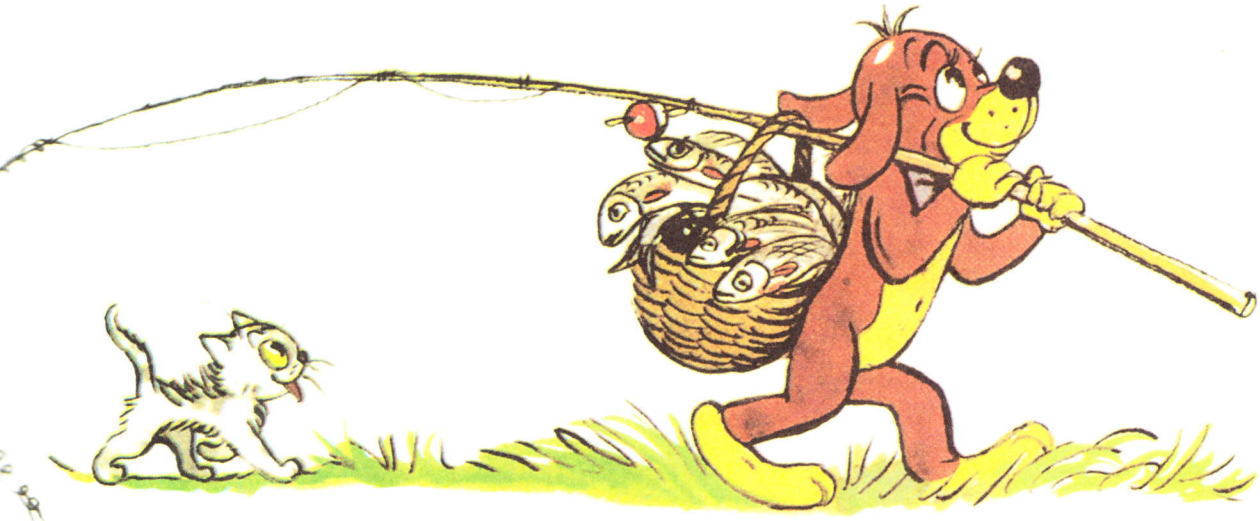

Jó sok halat fogtam! – örvend Pif. – Milyen boldog lesz Agáta néni!

Mi a baj? Miért ilyen csalódott az arcuk?

A NAGY VADÁSZ

Egyszer Tonton vadászni indult, és hívta Pifet is.

– Minek menjek veled? – lepődött meg Pif. – Hiszen én nem vadászkutya vagyok, hanem házőrző.

– A gazdád jobban tudja, miféle kutya vagy! Gyerünk!

Az erdőben Pif nagyon jól érezte magát. Ugrándozott, hempergett a fűben, és boldogan vakkantgatott.

– Csönd legyen! – szólt rá szigorúan Tonton. – Talán azt gondolod, hogy kirándulni jöttünk? Hát tudd meg: dolgozni hoztalak. Ki kell szimatolnod, merre rejtőznek a nyulak.

Pif engedelmesen a földbe fúrta az orrát, lelkesen szaglászni kezdett.

– Na, hova vezetnek a nyomok? – kérdezte Tonton.

– Azt hiszem, jobbra – válaszolt kissé bizonytalanul Pif.

Így jobbra kanyarodtak. Tonton meggörnyedve, lábujjhegyen, Pif pedig a földhöz lapulva, kúszva haladt.

Tonton egyszer csak felüvöltött. Pif ijedtében nagyot ugrott.

– Balra! Ott van balra! Láttam a fülét!

– Ki? A farkas? – kérdezte a félelemtől remegve Pif.

– Még hogy a farkas, te mihaszna! Jobbra húztál, amikor a nyúl éppen a másik irányban volt. Na, mars! Fuss utána!

Pif nyomban el is indult arra, ahol a fák között feltűnt a nyúl hosszú, szürke füle. Tonton pedig elrejtőzött a bozótban, és várt.

A nyúl hol jobbra ugrándozott, hol meg balra. Pifnek pedig, hogy nyomát ne veszítse, ugyanígy kellett ugrándoznia. Nem csoda, hogy hamarosan elhagyta az ereje.

A ravasz nyúl csak erre várt. Egy nagy tölgyfa mögé bújt, majd kikukucskált, s hogy bosszantsa Pifet, birizgálni kezdte az orrát.

Pif felpattant, de a nyúlnak már hűlt helye! Futott a fa körül, Pif meg utána. Megtettek néhány kört, aztán Pif elszédült. Elterült a fűben, és lógatta a nyelvét.

Ennek láttán a nyúl felbátorodott. Közelebb merészkedett, és egy ággal megpiszkálta Pif dundi, fekete orrát.

Pif felvakkantott, fogával elkapta az ágat, és teljes erővel magához rántotta. A nyúl elengedte, és Pif a váratlan fordulattól akkorát esett, hogy csak úgy nyekkent.

– Tudod mit? Kössünk békét – javasolta a nyúl. – A gazdád távol van, így nem láthatja, hogy barátságot kötöttünk.